

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 66.

Tolvte Sæstion.

20de Møde.

Mandagen den 29de October Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Tscherning: Det gjør mig ondt, at jeg skal være imod dette Forslag, men det er begrundet i hele min Stilling til Loven og den Vej, hvorpaa jeg har søgt at bringe denne Sag. Jeg holder for, at et Udvalg vil forlænge og ikke forfarte Sagens Behandling; det er min Overbeviisning, at de Punkter, der foreligge til Afgjørelse mellem Regjeringen og Thinget, ere af en saadan Natur, at dersom de ikke i alt Væsentligt blive restituerede saaledes, som de før vare, maae vi heller indtil videre undvære den nye Værnepligtslov; jeg troer ikke, at der er noget Væsentligt at slaae af paa, det gjælder jo her at værne om Rettigheder, Befolkningen grundlovmæssig har erhvervet, men som gjøres tvivlsomme ved en efter min Mening urigtig Fortolkning af det Forhold, der finder Sted mellem Monarchiets Magt og vore Rettigheder. Jeg er saaledes overbeviist om, at Intet kan vindes ved et Udvalg; men iøvrigt skal jeg paa ingen Maade opfordre Noget til at unddrage Forslaget om Nedsettelsen af et saadant sin Stemme, isald man troer, at man paa den Maade kan komme videre; efter min hele Stilling til Sagen har jeg imidlertid troet at burde ytre mig, som jeg har gjort.

Fallesen: Jeg skal altid ligesom det ærede Medlem (Tscherning) søge at værne om

Befolkningens Rettigheder, men det kan stee ad forskellige Veie. Jeg troer navnlig her, at det ved en Conference og Overeenskomst mellem Ministeriet og det eventuelle Udvalg kan lykkes at faae en Lov ud, som kan tilfredsstille baade Befolkningen og Hæren. Jeg kan derfor ikke Andet end fastholde mit Forslag om Nedsettelsen af et Udvalg, ligesom jeg ogsaa synes, at det er at stille Sagen paa Spidsen, naar man siger: vi ville have Loven i Gæt og Alt, som den blev vedtagen ifjor; kunne vi ikke faae det, saa ville vi hellere slet ingen have.

Lange: Jeg stemmer for et Udvalg, men i Haab om, at et saadant vil blive enigt om et Tillæg til Værnepligtsloven og en ny Søndskrivningslov.

Tscherning: Af dette Stofte vil man høre, hvor langt vi kunne komme ved et Udvalg, men derfor skal jeg endnu kun gjentage, at jeg nødig vil lægge mig imellem og forhindre, hvad man troer kunde føre til en Overeenskomst. Jeg har, som sagt, ikke det Haab, jeg troer ikke, at det mere fører til en Overeenskomst; jeg har allerede tidligere sagt, at der mellem Endringsforslagene findes adskillige, som jeg, naaget jeg skal stille dem, vil opgive som mine i det Dieblit, de komme til Forhandling, fordi jeg troer, vi kunne gaae ind paa Forandringen; men hvad de Hovedpunkter angaaer, som det ærede Medlem har udtalt sig om, og hvor man efter hans Mening kunde opgive Noget, da er netop det, han vil opgive, det, som man efter min Mening aldeles ikke kan opgive, men nødvendigviis maa holde fast,